

Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) nu mener, vi Alle ere blevne enige om, baade Ministeriet og Folkethinget, nemlig en Formue- og Indkomstskat. Men faae vi en Formue- og Indkomstskat, behøver jeg ikke at fortælle det høie Thing, at det vil være en Skat, som ikke i nogen Henseende vil gaa Hartkornet forbi. De ville saamænd nok faae Kjærligheden at føle. Nei, men den Ting, som man i denne Sag ikke har nogen som helst Ret til at se bort fra, er, at dette Forhold er et midlertidigt Forhold, at det altid har været saaledes, at det har været udtalt saaledes, saa ofte denne Sag har været under Forhandling, og det maa ikke overses, at naar her tales om at koble to Ting sammen, der i og for sig ikke høre sammen, have disse Ting altid været koblede sammen. Hver Gang der har været Spørgsmaal om nye Sindsfygeanstalter, har man ogsaa spurgt om; hvordan Udgifterne skulle udredes. Det er Noget, som følger Haand i Haand med alle disse Forhandlinger, det er ikke noget særlig træff Komplot, der er lagt mellem den høitærede Suitsminister og Folkethinget. Det er sikkert, at de har altid fulgtes ad, fordi de i Virkeligheden følges ad, og de ærede Medlemmer, som ere i Opposition, ville lade Spørgsmaalene følges ad. Naar Talen er om den nye Anstalt i Middelfart, erkjendes det, at der maa have en Regel samtidig om, hvorledes Udgifterne tilveiebringes, dels strag, dels med Hensyn til Driften, altsaa at man maa være belabet paa at have en saadan Regel, og det er denne Nødvendighed af at komme over paa et andet nyt Grundlag, der har reist Spørgsmaalet, og reist det med Ret, fordi det er praktisk at træffe en Afgjørelse, hvis man ikke vil ind paa den fuldstændige inkonsekvente og ubillige Fordeling af denne Administration. Det er altsaa en historisk Ordning, men fordi denne Ordning bør betragtes som en midlertidig Ordning, mener jeg, at vi have en ligefrem Forpligtelse til, naar Forholdet lader sig ordne, at ordne det. Fra dette Things Side ser jeg ikke rettere, end at vi kun betale en Gjæld overfor de Statteydere, som her ere forfordelte, og saa kan det sandelig ikke hjælpe, at ærede Medlemmer spørge, hvilken Gevinst Staten har deraf, eller hvilken Fordel Sindsfygeanstalterne have deraf. Det spørger man ikke om, naar man betaler sin Gjæld. Saa spørger man ikke: bliver jeg rigere, naar jeg betaler min Gjæld, eller er det ikke Narrestreger, men saa betaler man den og finder, at det er Noget, man er pligtig at gjøre.

Der er et Spørgsmaal, som ikke interesserer mig, for saavidt det vedrører den høie

Regjering, men interesserer mig mere overfor de ærede Kjøbenhavnske Medlemmer, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lov kan siges at præjudicere andre paatrængende Skattereformer. Jeg hørte ikke, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds i den Henseende mente, at han nu var affaaert fra nyttige Reformer paa de indirekte Skatters Omraade (C. Hage: Nei.) Saa har jeg altsaa kun at henvende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som virkelig er i dette ubehagelige Tilfælde. Det ærede Medlem sagde, at det var meget uheldigt, hvad vi her havde foreslaet, fordi det førte til, at vi nu ikke kunde komme videre paa Toldreformens Omraade. Det ærede Medlem sagde, at der var nogle Medlemmer, der vare stillede ligesom han, at de kunde gaa til en Nedsættelse paa Tolden af $1\frac{1}{2}$ Million Kr. eller saadan omtrent, men det er ganske vist, at det kan det ærede Medlem ikke efter sin Beregning af dette Lovforslag; thi han siger, at den halve Million, her er Tale om, naar man regner rigtig efter, maa opfattes som en hel Million, og naar han dertil lægger sin Handelstraktat, saa gjør det halvtanden Million, og saa skjøner jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem er ude af Stand til at komme ned paa sin Toldreform. Naa, det er i og for sig beklageligt, naar man gjerne vil ned og tror, at det er nyttigt. Vi maa altsaa i saa Henseende savne det ærede Medlem. Men det forekommer mig, at der maaske dog er et lille Glimt af Trost. Jeg ser jo af det ærede Medlems Betænkning, og jeg hørte ham gjentage det i Gaar, at hans Stilling vilde være helt anderledes, at den vilde være ganske forandret til dette Forslag, dersom der samtidig med det gik en flækkelig Nedsættelse i de indirekte Skatter. Men det forstaaer jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem vil slippe ud af. Han har $1\frac{1}{2}$ Million, og deraf gaar 1 Million til Sindsfygeanstalterne og $\frac{1}{2}$ Million til Handelstraktaten, det er $1\frac{1}{2}$ Million, og saa sagde dog det ærede Medlem, at hvis man havde foreslaet samtidig nogle Millioner paa de indirekte Skatter, kunde han have været med. Det er for mig et Tegns paa, at det ærede Medlem nok kommer med, og at hele denne bedrøvelige Tankegang med, at man ikke skulde kunne komme mere end $1\frac{1}{2}$ Million ned paa de indirekte Skatter, er feil. Det ærede Medlem forveksler sikkert der, hvad der overfor det nuværende Ministerium og overfor andre tilfældige Forhold kan kaldes uskikligt, med hvad der i og for sig er gavnligt og nyttigt og kan gjøres overfor Landet. Fra denne almindelige Betragtning er jeg